

Дейніченко О.В.

PhD аспірант,

Науковий керівник: Круть Ю.Я.

доктор медичних наук, професор,

Запорізький державний медичний університет

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Основною метою професійної освіти є підготовка кваліфікованого фахівця, здатного до ефективної професійної роботи за фахом, а також формування і розвиток якостей особистості, необхідних їй і суспільству для соціально значимої діяльності.

Якість освіти визначаються результативністю освітньої діяльності університету, кафедри, кожного педагога і студента. Сьогодні педагогічна наука перебуває на новому рівні свого розвитку, що вимагає осмислення закономірностей педагогічного процесу в умовах розвитку новітніх систем взаємодії педагога зі студентом [1, с. 95]. Прикладом таких ефективних педагогічних технологій є використання в навчальному процесі дистанційної моделі навчання. Дистанційне навчання ґрунтується на принципі самостійного навчання і виражається в цілеспрямованому процесі інтерактивної взаємодії викладачів і студентів за допомогою інформаційних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують учнів необхідним обсягом досліджуваного матеріалу. Сучасне дистанційне навчання базується на двосторонньому зв'язку між педагогом і студентом в самих різних формах обміну інформацією – текстові повідомлення, відеолекції, аудіолекції, онлайн-конференції, вебінари. Головний принцип дистанційної освіти – створення умов максимально широкого доступу студентів до засобів освіти і професійної підготовки без залежності від часу і місця навчання [7, с. 21-25]. Дистанційна модель навчання як засіб безконтактної інформаційної взаємодії дозволяє збільшувати швидкість і якість засвоєння навчального матеріалу.

Аналізуючи погляди західних фахівців, в методиці дистанційної освіти можна виділити наступні позитивні і негативні сторони даного методу освітнього процесу:

Дистанційне навчання	
Плюси дистанційної освіти	Мінуси дистанційної освіти
– свобода і гнучкість навчання (студент самостійно розраховує час і тривалість своїх занять);	– жорстка самодисципліна, результат навчання безпосередньо залежить від самостійності, здібностей студента;
– доступність навчання;	– постійний доступ до джерел отримання освітніх матеріалів (електронних підручників, відеоматеріалів і т.д.);
– навчання дисциплін в індивідуальному темпі (встановлюється самим студентом в залежності від його особистих обставин і бажань);	– відсутність практичних занять, необхідних для закріплення теорії і більш якісного засвоєння знань.
– соціальна рівноправність;	
– швидкість спілкування – ефективне здійснення зворотнього зв'язку між викладачем і студентом;	
– технологічність освітнього процесу;	
– творчість – сприятливі умови для творчого самовираження студента в процесі засвоєння знань.	

Дистанційні освітні технології в професійній освіті мають на увазі впровадження нових методів організації професійної освіти у вищих навчальних закладах. Використання таких технологій в навчальному процесі дозволяє підвищити якість і ефективність підготовки фахівців, дає можливість здійснювати диференційований підхід до навчання студентів з урахуванням їх індивідуальних особливостей [6, с. 234-253].

Дистанційна освіта дозволяє здійснювати взаємодію між викладачем і учнем в діалоговому режимі. Така взаємодія полегшує процес обміну інформацією. Поєднання традиційних методів і засобів навчання з дистанційною системою освіти сприяє підвищенню успішності студентів, стимулює розвиток самостійної роботи, розширює стандартні методи навчання.

Список використаних джерел:

1. Open and distance learning. Trends, policy and strategy considerations. Division of Higher Education. – Paris: UNESCO, 2002. – 95 p.
2. Сайт Асоціації дистанційного навчання США / United States Distance Learning Association [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.usdla.org> – Назва з екрану.
3. Сайт Ресурсної мережі дистанційного навчання / Distance Learning Resource Network [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dlm.org>. – Назва з екрану.
4. Barker, B.O., Frisbie, A.G., & Patrick, K.R. (1989). Broadening the definition of distance education in light of the new telecommunications technologies. The American Journal of Distance Education, # 3(1), pp. 20-29.
5. Barr, R.B., & Tagg, J. (1995). From teaching to learning: A new paradigm for undergraduate education. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ilte.ius.edu/pdf/BarrTagg.pdf> – Назва з екрану.
6. Boyd, G. (1993). A theory of distance education for the cyberspace era. In D.Keegan (Ed.), Theoretical principles of distance education, London: Routledge, pp. 234–253.
7. Delling, R.M. (1987). Towards a theory of distance education. ICDE Bulletin 13, pp. 21-25.

Скворцова Е.В.

магістр,

Новокаховський гуманітарний інститут

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАННІ

Інформаційна епоха потребує змін у суспільстві, відповідно до тих можливостей, що вона надає. У першу чергу зростає попит на креативних і мотивованих кадрів, які прагнуть до самореалізації у відповідності з їх природними здібностями. Сучасна вища школа має надати векторний поштовх для розвитку такої особистості, дотримуючись стандартів сьогодення. Це завдання вирішить не стільки зміст освіти, скільки нові педагогічні технології, створені з